

2. I § 21, Stk. 3, er indsat en Tilføjelse, hvorved der gives *Kirkebetjentene Adgang til at kræve Betaling for Medvirken ved kirkelige Handlinger for udensognsboende*. Bestemmelsen var foranlediget af de ændrede Regler, som er givet herom i de kirkelige Lønningslove af 12. Juli 1946.

3. Ved en Ændring i § 22, Stk. 1, er det fastslaaet, at der altid skal udfærdiges en Vedtægt om Betaling for Brug af en Kirke.

4. I § 23 fandtes en Bestemmelse om, at en udensogns Præst selv skulde medbringe Brød og Vin til Altergang. Denne Bestemmelse har i Nutiden mistet sin Betydning og er derfor ophævet.

Ogsaa Loven om Kirkers Brug, Sognebaandsløsning m. m. er Kirkeministeren blevet bemyndiget til at lade optrykke i den ændrede Form.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge Ting.

I det Landstingsudvalg, som havde Sagen til Behandling, rejstes Spørgsmaalet om at ændre Bestemmelsen i Lovens § 1, Stk. 3, 2det Punktum, om *tvungen Distriktsdeling*, hvor der i et Sogn paa over 10 000 Indbyggere er ansat baade Sognepræst og residerende Kapellan eller Kaldskapellan, saa at Bestemmelsen f. Eks. fik følgende Tilføjelse: „hvis ikke Menighedsraadet og en af de paagældende Præster udtaler sig derimod.“ Heroverfor anførte *Kirkeministeren*, at han ikke kunde tiltræde en saadan Ændring, der vilde kunne medføre en Afsvækkelse af Hensigten med Bestemmelsen, som er at hjælpe til bedre kirkelig Betjening af de store Sogne.

Under Lovforslagets Behandling i *Folketinget* gjorde *Erik Appel* (V.) gældende, at Loven om Kirkers Brug trængte til en mere vidtgaende Revision, bl. a. med Hensyn til Bestemmelserne om Lægfolks Adgang til at tale fra Prædikestol.

129. Lov om Ændringer i Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken. (Kirkeminister *Hermansen*). [A. Sp. 2755. — C. Sp. 1367 og 1399].

Fremsat i *Folketinget* ^{13/12} (F. Sp. 1701). 1. Beh. ^{10/1} (F. Sp. 2021). Partiernes Ordførere: Johs. Hansen, Arnth Jen-